

To smukke Biser.

En velsorteret Pige.

Skulde jeg vel til Friere trænge?
Vare jeg vinker, har jeg en Flok,
Naar man er ung og net og har Penge
Finder man altid flere end nok.
Jeg er kun bange,
At altfor mange
Hjertes for mig i Fare staar;
Sukke og Jammer,
Luer og Flammer
Bryder jo ud, hvorhen jeg gaar.
Balsalens Løve saa pyntet og snørt,
Tidt har jeg hørt
Sukke saa rørt,
Læspe om Kval og om Kjærligheds Magt,
Stamme saa søde i Tre-Fjerdedels Takt,
Dg i Maaneskir med blege Kinder
For min Skyld sidder mangen Yngling tyst
Dg skriver Vers om Roser og Kjerterneminder,
Nagende, plagende Kvaler og himlende svimlende Lyst.
Dg mine Arme
Skulde De see —
Krigsmænd og Kaarde, Skjæg og Pøtt d'Espes
Trofskab har de svoret mig i Liv og Død,

003 V box 20:594

Men om de end svog mig, har jeg ingen Nød;
Ehi nys en Herremand
Kom hid fra Langeland
Dg lagde Gæds og Gaard
Samt Heste, Kjøer og Faar,
Tiligemed sit Hjerter for mine Fødder ned.
Behag at see: Der ligger den hele Kjærlighed!

Jeg har
Saagar

Til Frier en Baron,
En net,
Adret

En nydelig Person.

Du ved, jeg sværmer altid for de Smaa,
Dg han er blot — som saa! —
Dg i Reserve har jeg jo desuden Stort og Smaat —
Ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja, ja! Nu skal de høre blot:

En gammel Grosserer

Dg to Sekretærer

Dg en, som er Lærer

En Stenograf,

To, tre Kandidater,

Et Par Advokater

Dg tre Literater

Med meget Geni,

Dg saa tilsidst er

Der fem Kopister,

En svensk Magister,

En Brandofficer,

En Arveskifter,

En Skræddermester

Dg fire Præster —
Behøves der fler? —
Nei! Jeg kan ei til Friere trænge,
Bare jeg vinker, har jeg en Flok.
Naar man er uug og net og har Penge,
Finder man altid flere end nok.

En Bonde havde en Biv saa fin, hun ynded' ei
Slæben og Stid. Hun dagligen sagde: „Kjær
Husbond min, i Marken du passe din Id! .: Kjær
Høet fra Marken! o ja! .: Ho! ha! ha! Hop
Fallera! Kjær Høet fra Marken, o ja!“

2. Den Bonde tænkte saa lumsk ved sig: „Med
Snak gjør man Sagen ei klar! Naar hisset bag
Døren ieg stiller mig, saa ser jeg hvad Spas for
hun hun! .: Jeg Høet indager, o ja! .: Ha! ho!
o ja hop Fallera! Jeg Høet indjager, o ja!“

3. Hvad fler? der kommer en ung Soldat, og
Grethe modtager ham fro. „Velkommen, hun siger,
min søde Skat! Vi har for min Stodder nu No.
.: Han ager ind Høet! o ja! .: Hop Fallera!
Tulkeisasa! Han ager ind Høet! ha! ha!“

4. Soldaten kvæder en Glædesang og gjør høit
til Loftet et Hop; men pludselig Hans ind i Stuen
sprang og raabte: „Saa sagte! nei, stop! .: Jeg
var ei i Marken, nei! nei! .: Seer I? Nei! nei
Jeg var der ei! Jeg var ei Marken!“

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100

Nei, nei!" Ser I? Nei! nei! jeg var der ei! Jeg var ei i Marken! nei! nei!"

5. Min Hjertens allerkjæreste Mand! Jeg berder dig god igjen vær, Jeg laver Klumper til dig paa Stand, jeg aldrig skal gjøre det mer! ∴ Jeg troede i Marken du var! ∴ Kom, søde Far! din Brede spar! Jeg troede i Marken du var."

6. Om jeg endog i Marken var Og agepe Høstakken ind, du af Soldater ei nodig har at lade dig klappe paa Kind! ∴: Stig Høsten ei duer, nei, nei! For Satan, nei, det duer ei! Fort Kjerring! strax pak dig din Dei."

7. Den, som Jer denne Vise kvad, hel ofte den kvæder med Lyst. Det er en Fægger saa hjerteglad, som prøved, med Verden en Dyst. ∴: Han var selv i Høet, ha! ha! ∴: Hop Fallera Julheisasa! Han tit var i Høet, ha! ha!